

Fremsat den 8. oktober 2025 af Leif Lahn Jensen (S), Hans Andersen (V), Peter Skaarup (DD), Theresa Berg Andersen (SF), Ole Birk Olesen (LA), Henrik Frandsen (M), Mona Juul (KF), Peder Hvelplund (EL), Peter Kofod (DF), Martin Lidegaard (RV), Helene Brydensholt (ALT), Lars Boje Mathiesen (BP), Aaja Chemnitz (IA), Mike Villa Fonseca (UFG) og Jeppe Søb (UFG)

Forslag til folketingsbeslutning

om et barns ret til pasning i eget hjem af en forælder/primær omsorgsperson ved akut opstået sygdom, indtil barnet er raskt igen (borgerforslag)

Der foreslås en lovændring for herigennem at sikre barnets ret til at blive passet i eget hjem af en forælder/primær omsorgsperson ved akut opstået sygdom i hele sygdomsperioden.

Forslaget tager inspiration fra den svenske model, VAB (vård av barn), hvor en forælder har ret til at blive hjemme og passe sit syge barn, indtil barnet igen er raskt. VAB er en

veldokumenteret ordning, som understøtter barnets tarv og højner trivslen for både børn og forældre.

Med udgangspunkt i den svenske model har forældre med et sygt barn under 12 år ret til økonomisk kompensation på op til 80 pct. i stedet for løn under fravær. Kompensationen finansieres af en statslig fond, som både arbejdsgivere og lønmodtagere bidrager til.

Bemærkninger til forslaget

I FN's børnekonventions artikel 3 står der skrevet, at regeringen skal sikre, at mennesker, der har ansvar for at passe børn, gør det på den måde, der er bedst for børn.

Ifølge Retsinformation om barnets første sygedag står der skrevet, at fraværet er af kort varighed, dvs. 1 sygedag, indtil du har kunnet tage andre forholdsregler i forhold til den akut opståede sygdom.

Når børn er syge, har de brug for omsorg fra deres forældre/primære omsorgspersoner. De har brug for ro og tid til at blive raske igen, hvorfor man kan argumentere for, at der opstår et paradoks, når FN's børnekonvention vil sikre, at barnets tarv skal være det primære hensyn, mens lovgivningen foreskriver om retten til barnets første sygedag, indtil andre forholdsregler kan tages i brug. Børn har brug for deres forældre/primære omsorgspersoner, når de er syge. Børn skal have ret til at få omsorg af deres forældre/primære omsorgspersoner, når de er syge, og de skal kunne blive hjemme, til de er raske nok til at kunne klare børnelivet i institution igen. Sådan er det ikke nu, og det bør der laves om på.

Sundhedsmæssige fordele for samfundet

En ændring af reglerne vil være en samfundsøkonomisk gevinst, da det vil reducere smittespredning og dermed sygdommeldinger, fordi vi slipper for at sende syge børn af sted i institution, som risikerer at smitte de andre børn og personale.

En ændring af reglerne kan ligeledes betyde, at forældre ikke selv føler sig nødsaget til at lyve og sygemelde sig for at kunne være derhjemme for sit syge barn.

En ændring af reglerne kan ydermere mindske unødigt stress og dårlig samvittighed hos børnefamilierne, hvilket i høj grad må være at prioritere, da stress beskrives som et generelt og stigende samfundsproblem. Psykiatrifonden beskriver, hvordan stress belaster både det enkelte menneske og de pårørende, herunder børn. Men også arbejdspladser og samfundet som helhed påvirkes i form af sygdommeldinger, hospitalsindlæggelser og tabt arbejdsproduktion.

En eventuel lovændring som denne kan være medvirkende

til at sikre børns sundhed og trivsel og styrke familiens sammenhængskraft. En eventuel lovændring som denne er ikke blot en investering i vores børns trivsel, men også i vores velfærdssystem. Ved at sikre »et barns ret til pasning i eget hjem af en forælder/primær omsorgsperson ved akut opstået sygdom, indtil barnet er raskt igen« kan vi være med til at skabe et sundere og mere retfærdigt samfund, hvor barnets tarv er i fokus.

Vores børn måles og testes i dag helt fra børnehævealderen med det for øje at højne, udvikle og kortlægge deres kompetencer for at effektivisere og sikre dem som en god samfundsinvestering på den lange bane. Men for at kunne præstere har alle, inklusive vores børn, brug for og bør have ret til at restituere ved sygdom. Så lad det blive en ret for vores børn at være syge, når de er syge, og på denne måde investere i Danmarks fremtid.

Om fremsættelsen i Folketinget

Forslagsstillerne i Folketinget bemærker, at der er tale om et borgerforslag, som inden for den fastsatte frist har opnået det antal støttetilkendegivelser fra borgere, som kræves for at få forslaget fremsat og behandlet som beslutningsforslag i Folketinget.

Borgerforslaget er oprindeligt indgivet af Christina Liljendal, Odense, som hovedstiller med Line Frøsig Vingaard, Odense, Maja Liljendal, Odense, og Maria Vitting Liljendal, Odense, som medstillere.

Fremsættelsen er alene udtryk for, at forlagsstillerne på vegne af de partier, som støtter borgerforslagsordningen, påtager sig at opfylde en nødvendig betingelse for, at borgerforslaget kan blive behandlet i Folketinget i overensstemmelse med intentionerne bag ordningen.

Fremsættelsen kan således ikke tages som udtryk for, at forlagsstillerne nødvendigvis støtter forslagens indhold.

Beslutningsforslaget er en uændret genfremsættelse af beslutningsforslag nr. B 178, folketingsåret 2024-25. Der henvises til www.folketingstidende.dk, Folketingstidende 2024-25, tillæg A, B 178 som fremsat.

Skriftlig fremsættelse

Leif Lahn Jensen (S), Hans Andersen (V), Peter Skaarup (DD), Theresa Berg Andersen (SF), Ole Birk Olesen (LA), Henrik Frandsen (M), Mona Juul (KF), Peder Hvelplund (EL), Peter Kofod (DF), Martin Lidegaard (RV), Helene Brydensholt (ALT), Lars Boje Mathiesen (BP), Aaja Chemnitz (IA), Mike Villa Fonseca (UFG) og Jeppe Søe (UFG):

Vi tillader os herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om et barns ret til pasning i eget hjem af en forælder/primær omsorgsperson ved akut opstået sygdom, indtil barnet er raskt igen (borgerforslag).

(Beslutningsforslag nr. B 10)

Der er tale om et borgerforslag, som inden for den fastsatte frist har opnået det antal støttetilkendegivelser fra bor-

gere, som kræves for at få forslaget fremsat og behandlet som beslutningsforslag i Folketinget.

Fremsættelsen er alene udtryk for, at forslagsstillerne på vegne af de partier, som støtter borgerforslagsordningen, påtager sig at opfylde en nødvendig betingelse for, at borgerforslaget kan blive behandlet i Folketinget i overensstemmelse med intentionerne bag ordningen.

Fremsættelsen kan således ikke tages som udtryk for, at forslagsstillerne nødvendigvis støtter forslagets indhold.